

I SAMUEL I: 23, 24, 25, 26, 27, 28.

ELKANA haar man zeide tot haar, Doet dat goed is in uwe oogen, blyft tot dat gy henn zult gespeend hebben: de HEERE bevestigte maar zyn woord: Alzo bleef de vrouwe, en zoogde haaren zoone, tot dat zy hem speende. Daar na als zy hem speende, bragt zy hem met haar opwaards, met drie varren, en een Epha meels, en een flesse met wyn, en zy bragt hem in het huis des HEEREN tot Silo: en het jongskens was [zeer] jong. En zy slachteden een varre: Alzo bragten zy het kind tot Eli. En zy zeide, Och myn Heere, [zo waarachtig als] uwe ziele leefd, myn Heere, ik ben die vrouwe, die hier by u stond om den HEERE te bidden. Ik bad om dit kind, en de HEERE heeft my myne bede gegeven, die ik van hem gebeden hebbe. Daarom hebbe ik hem ook den HEERE overgegeven alle de dagen die hy weezen zal, hy is van den HEERE gebeden: en hy bad aldaar den HEERE aan.

En Kapittel II: 1, 2, 3.

Doe bad Hanna en zeide: Myn herte springt op van vreugde in den HEERE, myn hoorn is verhoogt in den HEERE: myn mond is wyd opgedaan over myne vyanden, want ik verheuge my in uw heil. Daar en is niemant heilig gelyk de HEERE, want daar en is niemant dan gy, en daar en is geen rotssteen, gelyk onze God. En maak 'et niet te veel dat gy hooge, hooge zoudet spreken, dat iet hards uit uwen mond zoude gaan: want de Heere is een God der weetenichappen, en zyne daaden zyn recht gedaan.